

20. Alcaldia - Presidència Expedient: 01020106/2024/17 : Moció que presenta el grup municipal UM9-CUP-CONSTRUÏM per a promoure l'ús de la llengua catalana a Sant Pere de Ribes

En/Na Pau Garriga Gabaldà com ha portaveu del Grup Municipal UM9-CUP-CONSTRUÏM, de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, ha presentat davant la Junta de Portaveus del dia 14 de maig de 2024 i amb número de registre d'entrada en aquest Ajuntament xxxxxxxx la MOCIÓ amb el títol següent "Moció que presenta el grup municipal UM9-CUP-CONSTRUÏM per a promoure l'ús de la llengua catalana a Sant Pere de Ribes".

La llengua catalana és l'eix vertebrador dels Països Catalans: uneix els parlants de diferents territoris, tota una comunitat lingüística. Va ser un instrument d'atac i motiu de repressió per a qui la parlava durant el franquisme i altres períodes històrics, però va sobreviure gràcies a la resistència, la desobediència i la voluntat dels parlants per mantenir-la.

Avui, però, es troba en una situació de retrocés preocupant, tal com apunten diferents estudis, com ara el recent informe anual de la Plataforma per la Llengua. Aquest informe constata que als Països Catalans s'han perdut mig milió de parlants habituals des del 2005. Al conjunt dels Països Catalans els parlants de català no superen el 32,4%. Un dels fenòmens que expliquen aquest retrocés és que les persones catalanoparlants canvien de llengua de forma habitual quan algú els parla en castellà; 8 de cada 10, segons aquest informe. Aquestes persones que canvien de llengua ho justifiquen per un suposat respecte, bona educació o perquè pensen que no els entendran. Ni parlar català als Països Catalans es pot considerar de mala educació o una falta de respecte, ni és cert que no ens entendran, tal com demostren les estadístiques (segons les diverses enquestes d'usos lingüístics, més d'un 90% de la població entén el català a tots els territoris de parla catalana). No ens equivoquem: no és de mala educació parlar la nostra llengua, és de mala educació demanar als altres que no parlin la seva. I això vol dir, per exemple, no canviar de llengua per l'aparença de l'interlocutor (vestuari, color de pell, etc.) ni per cap altre motiu. Per començar, és una conducta classista i racista donar per fet que una persona no sap català. I, més enllà d'això, parlar-li d'entrada en llengua no catalana és excloure-la de la comunitat on viu, sigui des de fa dos dies, dos anys o dues dècades. Parlar a algú en llengua no catalana des de bon començament és considerar-lo estranger, aliè a la comunitat.

Aquest informe de la Plataforma també posa xifres a les denúncies per discriminació dels drets lingüístics de les persones catalanoparlants, que han crescut un 229% en vuit anys, fins a arribar a les 1.303 denúncies el 2020. En l'espai públic aquestes denúncies es donen especialment en l'àmbit de la salut, però també s'observa com en el marc de la justícia l'ús del català és molt baix, amb un 20,6% de sentències redactades en català, o com al País Valencià només un dels 214 jutjats funciona

habitualment en català. A més a més, cal afegir-hi, també, la presència baixíssima del català en els mitjans de comunicació, el cinema, les plataformes de vídeo o les xarxes socials en general. Tot plegat, fa que tinguem una tendència molt preocupant, perquè l'ús social de la llengua ha anat retrocedint entre infants i adolescents, que veuen el català com una llengua acadèmica, allunyada del món del lleure i de les relacions personals. Només un 16,3% dels joves de 15 a 29 anys diuen que comencen sempre les converses en català. Aquesta situació posa en perill seriós la supervivència de la llengua.

La immersió lingüística ha demostrat que pot ser un model de cohesió social eficaç, i ha aconseguit amb cert èxit establir el català com a llengua vehicular a les escoles, apresada per tot l'alumnat de tots els orígens. D'aquesta manera, la llengua ha actuat com a element cohesionador i anivellador social, en la mesura que ha contribuït a reduir les diferències de l'alumnat per raó de classe i origen. I és per aquest èxit, allà on és el model imperant, i per la funció social de la llengua, que la immersió lingüística és només una realitat en una part de la nació i un motiu d'atac constant. Ara bé, les dades ens demostren que la immersió lingüística avui no s'està duent a terme en tots els entorns educatius, amb la connivència de qui governem les administracions públiques. Lluny de treballar per implementar aquest model arreu dels territoris de parla catalana, estem permetent ingerències a un model que considerem d'èxit i que representa un model de país cohesionador i menys discriminador. Tot i les preocupants dades que parlen d'un retrocés de l'ús del català a l'escola, entre professorat i alumnat, inclús on s'hauria d'implementar el model d'immersió lingüística, els atacs no han cessat. Quan l'Estat espanyol ataca de manera sistèmica la nostra llengua ho fa per debilitar la nostra cohesió social, el principi d'igualtat d'oportunitats i la construcció nacional del nostre poble. Un dels darrers fou el del Tribunal Suprem, que ha imposat a Catalunya l'obligatorietat del 25% de classes en castellà, un atac directe a la nostra llengua i esquerra el consens ampli entorn de la necessitat d'una immersió lingüística real. Un atac constant per part de la justícia, amb l'acceptació de les primeres denúncies a les illes que pretenen que s'hi estengui aquesta imposició; l'impuls al País Valencià de la Llei del Plurilingüisme, que estableix un màxim del 60% de català a les aules connivent amb la dinàmica recentralitzadora a la justícia espanyola; o a l'Estat Francès la persecució judicial a la proposta d'immersió de les Bressoles. Sentències que vulnereu els compromisos internacionals dels Estats Espanyol i Francès amb la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries.

Als Països Catalans, amb una població que supera els 13,5 milions de persones, s'hi parlen més de 300 llengües. D'entre totes aquestes llengües, només dues gaudeixen de la potència i la força d'un estat al darrere: el castellà i el francès. Mentrestant, el català, la llengua pròpia, veu perillar la seva situació per culpa dels poders polítics, econòmics i mediàtics. No volem menysprear cap llengua, volem conviure amb totes, però no volem perdre la nostra. La solidaritat es demostra amb l'actitud de no

obstaculitzar l'ús de cap llengua que estigui en procés de recessió, ja que la convivència entre idiomes matisa i enriqueix la percepció del món.

Deia l'alcoiana Isabel-Clara Simó que "a nosaltres, ningú no ens salvarà la llengua, excepte nosaltres mateixos". I és feina nostra que aquest nosaltres inclogui tot el poble, tingui l'origen que tingui. Necessitem el compromís, la voluntat i l'acció de tothom perquè el català sigui la llengua d'ús dels nostres infants i adolescents.

L'actual situació del català ens preocupa i, especialment, l'ús social de la llengua entre adolescents i joves. Des d'una perspectiva de justícia, de drets lingüístics, ens pertoca defensar la llengua catalana també des de l'àmbit municipal.

És per això que Um9 CUP Construïm proposem els següents ACORDS:

1. Reconèixer la situació de retrocés de la llengua catalana i comprometre's a treballar activament per impulsar-ne l'ús social a Sant Pere de Ribes en tant que element integrador de la societat catalana, amb polítiques de foment concretes i amb dotació pressupostària adient.
2. Manifestar el compromís amb l'ús preferent del català per part dels electes i del personal en Plens, comissions informatives, juntes, consells d'administració, taules, consells, etc.. Així com l'ús del català en els vídeos i les xarxes socials de difusió municipal.
3. Promoure, de forma conjunta amb les entitats del municipi, un pacte municipal per a l'ús del català: "A Sant Pere de Ribes, en català", en el qual s'impliquin persones i entitats dels àmbits cultural, social, econòmic, etc., signant un manifest conjunt i impulsant accions per a la promoció de la llengua.
4. Crear una comissió amb tots els grups municipals, agents del món de la cultura, entitats de promoció de la llengua i experts que analitzi la presència actual de la llengua catalana en la programació cultural organitzada des de l'Ajuntament, incloent-hi la festa major, el teatre de la Bòbila i l'activitat dels centres cívics i que faci una proposta per garantir-la-hi a través d'unes quotes mínimes.
5. Treballar amb el cinema de Ribes per facilitar que pugui complir la Llei del cinema de Catalunya, que fixa que un mínim d'un 25 % dels films dels cinemes s'han de projectar en català.
6. Impulsar un treball de diagnòstic de l'ús del català per analitzar la realitat de l'estat de la llengua al nostre municipi.

7. Adherir-nos com a Ajuntament de Sant Pere de Ribes a la campanya "Tots som referents lingüístics. No t'excusis", impulsada pels principals sindicats d'ensenyament i d'estudiants així com la Plataforma per la Llengua. Fer arribar la campanya als centres educatius del municipi i a totes les entitats que treballin amb joves i adolescents (esportives, de lleure, etc.) i demanar-ne l'adhesió. Amb aquesta adhesió volem renovar i enfortir el compromís del consistori amb el català, com a eina de cohesió i garantia d'igualtat d'oportunitats.
8. Iniciar una col·laboració amb el Consorci per a la Normalització Lingüística per facilitar a tota la ciutadania informació i accés garantit als diferents cursos que ofereix el Consorci.
9. Rebutjar qualsevol atac al model d'immersió lingüística i acompanyar la defensa de l'escola en català com a eina clau per a la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Transmetre aquest suport als centres educatius del municipi.
10. Rebutjar la imposició de la utilització del castellà com a llengua vehicular en el 25% del currículum a Catalunya, per part del Tribunal Suprem; el topall màxim del 60% que estableix la Llei de Plurilingüisme al País Valencià; i la persecució als models d'immersió lingüística a la Catalunya Nord i les Illes.

Per aquest motiu, aquesta alcaldia acorda que consti a l'ordre del dia del Ple, convocat pel dia 21 de maig de 2024. |

El regidor, Sr. Oriol Martí Colom defensa la moció.

Després d'un debat, s'acorda aprovar la moció per sis vots a favor: Voten a favor els tres regidors de UM9-CUP i els tres de JUNTS-VIA. En contra el regidor de VOX. S'abstenen els tretze regidors de PSC-CP